

תורת פ

היקצנה

* צברנו נושא : מערכת פורמאלית

* סכמת של פסקים

בשפה הרמזית ובשפה (הפורמאלית)

לפרוץ תרמילים מסת SA

* כולל הרמזיה של גזירה פשוטה

* צמחאות

* סיכום

הקצנה

עם כהן עסקן הרבה השפה נרטיבית ואיחוסים בין צרכי אנוש למציאות.

התמומים האלה צברים כמו שקילת לנגה שחקו ופקד מרבי - לנפל כשחקנו אם תראם הוא לכן או לא.

ההוכחה פורמאלית יש חשיבות מרכזית ומכרעת אך נרק לצורה או לסכמות.

ספציפית, מכיון שנכח תקפת של טיעונים, מה שמעניין בו דבר מה שנשעש בו הוא צומח (סכמות) של טיעונים תקפים.

טיעונים, כפינה, מורכבים מפסוקים; לכן כנראה לתקידה השונה לה לקונסט של סכמה של פסוק.

אנחיה רבה נחיל מלאפין הוצבה בגוף סכמה השפה הטבעית.

המטרה בחלק הראשון של התחילת: להתחיל לחשוב "הסכמות" ולהתחיל חשיבה מסוגה בנושא.

סכמות השפה הרטורית

כאן התבאר ש שנתן לעשות "תרגום חסר" של פסוק - מתחם'ם לשפה הרטורית.

אם מנת לכתוב את הפסוק $\sim G \rightarrow \sim W$ השפה הרטורית, למשל, נגה להיצר כמנה מהסכמה שראינו:

לראשונה, התורה של - G מסמן את הפסוק "האליס מוכזבים" ו-W את הפסוק "החיתה צומחה" -

דרך הסכמה "רק Δ \square \neg Δ ", שמגאים לה פס' מהסכמה $\sim \square \rightarrow \sim \Delta$

נקבל: "רק Δ האליס מוכזבים Δ החיתה צומחה", מפני ש-G נכנס ל- \square ו-W ל- Δ

דרך הסכמה "רק Δ \square \neg Δ ", שמגאים לה פס' מהסכמה $\square \rightarrow \Delta$

נקבל "רק Δ האליס לא מוכזבים Δ החיתה לא צומחה" מפני שכלי לוגיים לכמה, G נכנס ל- \square ו-W ל- Δ

דרך הסכמה "אלו Δ , \square \neg Δ ", שמגאים לה פס' מהסכמה $\sim \square \rightarrow \Delta$

נקבל: "אלו Δ האליס מוכזבים, החיתה לא צומחה", מפני ש-G נכנס ל- \square ו-W ל- Δ

את לשורה מהשפה הרטורית,

אפשר לומר שראינו 3 סכמות שהפסוק $\sim G \rightarrow \sim W$ "שייך" אליהן: $\sim \square \rightarrow \sim \Delta$, $\square \rightarrow \Delta$, $\sim \square \rightarrow \Delta$

* היותו יעוצ, אבל זה לא חסום כבוד ☺

סכמה של פסוק השפה הפורמאלית

יש 3 לפסוק שייך לסכמה מסוימת אם (ורק אם) אפשר לרשום פסוקים מהצורה עקבית בדרך הסכמה ולקבל ביצוק את הפסוק.

לראשונה, $\sim G \rightarrow \sim W$ לא שייך לסכמה $\square \vee \Delta$, פשוט כי אין שום הוצבה של פסוקים יעבך \square ולעך Δ שגנים בדיוק את הפסוק.

שנית לא שמארה היסבה הדיק, הפס' זמ לא שייך לסכמה $\sim \square \rightarrow \sim \Delta$ - שלא נגמ סכמה שהוצאתי לשם הראשונה...

לכל פסוק, הוצאתו אור לכל אחת מהסכמות שלת"ק הוא שייך (מבין האופציות):

$$P \rightarrow Q \quad \sim Q \rightarrow \sim P \quad \sim P \vee Q \quad \sim (P \& \sim Q) \quad (P \& Q) \vee [(\sim P \& Q) \vee (\sim P \& \sim Q)] \quad \sim \sim P \rightarrow Q \quad \sim \sim (P \rightarrow Q)$$

$$\square \rightarrow \Delta \quad \sim \square \rightarrow \sim \Delta \quad \sim \square \rightarrow \Delta \quad \square \& \Delta \quad \square \vee \Delta \quad \sim \square \vee \Delta \quad \square \vee \square \quad \square \sim \square \quad \sim \sim \square$$

טבלה של פסוק השלשה הפורמאלית

יש 3 שפסוק שיהי לטבלה מסוימת אם (וזה אמר) אפשר להזכיר פסוקים מהצורה עקבית במרחק הטבלה ולקבל בדיוק את הפסוק. לכן פסוק, הוואמה כל אחד מהטבלאות שלהלן הוא שיהי (מבין הוואפציוג העמ' הקודם):

$$P \rightarrow Q$$

$$\square \rightarrow \Delta$$

$$\square$$

$$\sim Q \rightarrow \sim P$$

$$\square \rightarrow \Delta$$

$$\sim \square \rightarrow \sim \Delta$$

$$\sim \square \rightarrow \Delta$$

$$\square$$

$$\sim \sim P \rightarrow Q$$

$$\square \rightarrow \Delta$$

$$\sim \square \rightarrow \Delta$$

$$\square$$

$$\sim \sim (P \rightarrow Q)$$

$$\sim \square$$

$$\square$$

$$\sim (P \& \sim Q)$$

$$\sim \square$$

$$\square$$

$$\sim P \vee Q$$

$$\square \vee \Delta$$

$$\sim \square \vee \Delta$$

$$\square$$

$$(P \& Q) \vee [(\sim P \& Q) \vee (\sim P \& \sim Q)]$$

$$\square \vee \Delta$$

$$\square$$

$\square \vee \square$ - אין ברשימה פסוק שלא הטבלה שלו, כי אין הצבה וכו'... (לכל מטרה)
מפני שההצבה צריכה להיות עקבית: בדיוק כפי ש'אחד' יכנס לכל מופע של \square (למשל - $P \vee P$).

$\square \& \Delta$ - אין כאן פסוק טהור,
מהסיבה הפה: אין הצבה עקבית של פ' ב- \square ו- Δ שיהיה אחר מנהפ' ברשימה.

* שימו לב: אנחנו עוסקים מסתמים בדיאל!

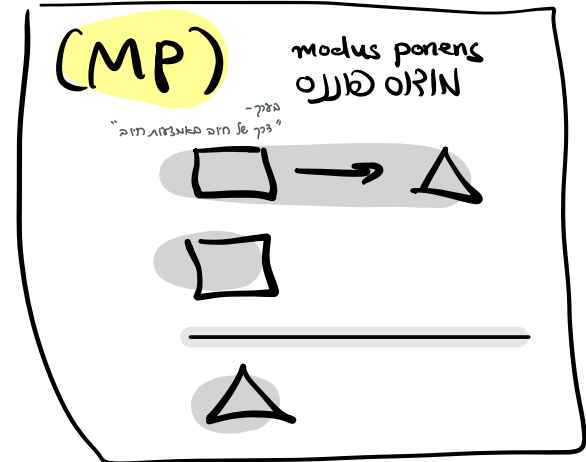
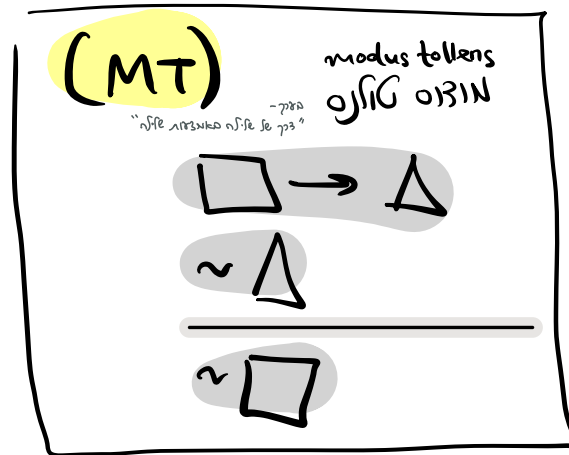
הדיון הזה מרחק לאמרי משאל הפסקולר הולוגר (וב' להפצ' מ' ר' כל הפס' עם P ועם Q וז' זהו זהו שקלמהויה).

היכולת לראות פסוקים בצק כמה סמור לנוקטור שכולנה לרובים תהיה שימושיות. מתח. מתערכות והוכחה שלמה, נסה להוכיח תקפות של טענות. נסוג, לשם כך, על הכלל היסודי של הוכחה - לפיו תקפות היא פונקציה (מק) של מתנה.

ההוכחה

המטרה היא להראות שאפשר להגיע מנתונה של טעון אל מסקנת - אלו בצק ממש ספציפי: אל יז' זה שנאה מסקנת מינים שכולנה מתן ומתצבים שנוטים מתן. הספציפי מן שמתן למה מתן והוכחה מן מסקנת מינים שמתן להציק באמצעות כלל (הצורה). כלל הצורה - השמה ספציפי של סמור של טענות תקפים.

לצורך כך SA, קטורת שארית מתנה "הצורה הפשוטה", נצטרך מן סמור:

הזק שג: סמור
 שגלן יעז גם איתן.

כלל הצורה מניח מה מתנה למה ולמה הצורה ולמה הצורה ולמה הצורה.

אם ורק אם יש לנו בהוכחה פסוקים ששייכים לסמור של החוקים שלו

אז מה שמקבלת מסקנת שלו

לפני שנתייחס למשפט הכללי הזה להוכחה, כדאי להראות על ציפוי טענות נשנים (אולי) לסמוך.

$$\begin{array}{l} \text{MP} \\ \alpha \rightarrow \beta \\ \alpha \\ \hline \beta \end{array}$$

$$\begin{array}{l} \text{MT} \\ \alpha \rightarrow \beta \\ \sim \beta \\ \hline \sim \alpha \end{array}$$

מהי הטיעונים הנכונים?
 אילו טענות ש"כים לסכמה MP? אילו לא?
 אילו טענות ש"כים לסכמה MT? אילו לא?

$$\begin{array}{l} (P \& Q) \rightarrow R \\ P \& Q \\ \hline R \end{array}$$

$$\begin{array}{l} (P \& Q) \rightarrow R \\ Q \& P \\ \hline R \end{array}$$

$$\begin{array}{l} P \rightarrow Q \\ Q \\ \hline P \end{array}$$

$$\begin{array}{l} P \rightarrow Q \\ \sim P \\ \hline \sim Q \end{array}$$

$$\begin{array}{l} P \rightarrow P \\ P \\ \hline P \end{array}$$

$$\begin{array}{l} P \rightarrow P \\ \sim P \\ \hline \sim P \end{array}$$

$$\begin{array}{l} P \rightarrow \sim P \\ \sim \sim P \\ \hline \sim P \end{array}$$

$$\begin{array}{l} \sim P \rightarrow P \\ \sim P \\ \hline P \end{array}$$

$$\begin{array}{l} \sim P \rightarrow P \\ \sim P \\ \hline \sim \sim P \end{array}$$

$$\begin{array}{l} \sim \sim P \rightarrow P \\ \sim P \\ \hline \sim P \end{array}$$

$$\begin{array}{l} \sim \sim P \rightarrow \sim P \\ \sim \sim P \\ \hline \sim P \end{array}$$

$$\begin{array}{l} \sim \sim P \rightarrow \sim P \\ \sim \sim P \\ \hline \sim \sim \sim P \end{array}$$

ליתום את הסימנים מהשקף
הקוצים של צמצום הסוגר:

MP

$$\frac{\alpha \rightarrow \beta}{\alpha} \beta$$

MT

$$\frac{\alpha \rightarrow \beta}{\sim \beta} \sim \alpha$$

$$\frac{(P \& Q) \rightarrow R}{P \& Q} R \quad \checkmark$$

$(\alpha = P \& Q, \beta = R)$ MP - סגור

$$\frac{(P \& Q) \rightarrow R}{Q \& P} R$$

לא שייך לסגור עם $Q \& P$ שיהיה $P \& Q$ (בסימנים)
MP - סגור לא

$$\frac{P \rightarrow Q}{Q} P$$

לא שייך לסגור עם P אלא

$$\frac{P \rightarrow Q}{\sim P} \sim Q$$

לא שייך לסגור עם $\sim Q$ אלא

$$\frac{P \rightarrow P}{P} P$$

$(\alpha = P, \beta = P)$ MP - סגור

הרציה את האות והסמל ה- α ו- β להסגור אומר
(כאן סימנים הפצה חוקים ב- β ו- α אותה הוקו פה-אחד)

$$\frac{P \rightarrow P}{\sim P} \sim P$$

$(\alpha = P, \beta = P)$ MT - סגור

$$\frac{P \rightarrow \sim P}{P} \sim P$$

$(\alpha = P, \beta = \sim P)$ MP - סגור
הסגור לא עם $\sim P$ אלא

$$\frac{P \rightarrow \sim P}{\sim \sim P} \sim P$$

$(\alpha = P, \beta = P)$ MT - סגור

$$\frac{\sim P \rightarrow P}{\sim P} \sim \sim P$$

$\alpha = \sim P, \beta = P$ סגור

$$\frac{\sim \sim P \rightarrow P}{\sim P} \sim P$$

$\alpha = \sim \sim P, \beta = P$:סגור

$$\frac{\sim \sim P \rightarrow \sim P}{\sim \sim P} \sim P$$

$\alpha = \sim \sim P, \beta = \sim P$:סגור

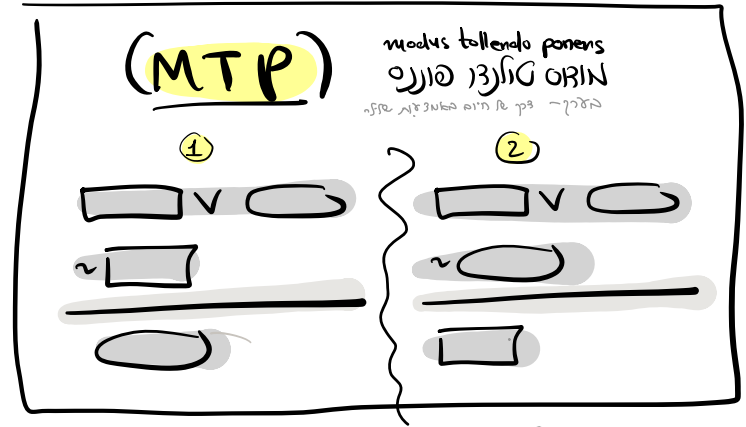
$$\frac{\sim \sim P \rightarrow \sim P}{\sim \sim \sim P} \sim \sim \sim P$$

MT - סגור
 $\alpha = \sim \sim P, \beta = \sim P$

מהמשך נראה למעשה הוכחה אחת עם כלים משלה.
 בינתיים, יש עוד טעם סכמות שלמדנו לזכור אתה פשוטה, ונצטרך לה בטפס לפעמי תרגילים ב- 5A:

ישו לא שמדובר בשגי. סכמות שומות
 עם שני שמות שונים.

כפי רוק עניין לבני, פוכמאני אפילו...
 אבל זאת הפאטה של השיטה! טכניג אפורמאליג.

שמה להקדיש זמן להוכחה הסכמות. וזכאו שהקביעה לאתה כה טעון כחורה לפסוק.

$$\frac{P \vee Q}{\sim P} \\ \hline Q$$

MTP 1

$$\frac{P \vee Q}{\sim Q} \\ \hline P$$

MTP 2

$$\frac{P \vee \sim Q}{\sim P} \\ \hline \sim Q$$

MTP 1

$$\frac{P \vee \sim Q}{Q} \\ \hline P$$

לא שייך לסכמות

$$\frac{P \vee P}{\sim P} \\ \hline P$$

הן MTP 1
 והן MTP 2

$$\frac{P \vee P}{\sim P} \\ \hline \sim P$$

לא שייך לסכמות

$$\frac{\sim P \vee \sim Q}{\sim \sim Q} \\ \hline \sim P$$

MTP 2

$$\frac{(P \vee Q) \vee (Q \vee P)}{\sim (P \vee Q)} \\ \hline Q \vee P$$

MTP 1
 (ולו MTP 2)

$$\frac{P \vee (Q \vee (R \vee (S \vee T)))}{\sim P \& \sim Q \& (\sim R \& \sim S)} \\ \hline T$$

לא שייך לסכמות

מהמשך נראה שאפשר לייצור פה מצב" שסומאג
 קנה שטענה ב- MTP 1, הסכמת שימוש בפלג גזרה אחרים
 (שלא למען). אבל תשובה לאתה שזה מתחיל לא בסכמות MTP!

נסמך:

מכריח (הוכחה) -

⊕ למספר את הנחות הטיעון, נסדר בהשמה אנכי

אנחנו בעיר הנחות.

⊕ לפעול את כלל ההצרה על הפסוקים שכבר יש בהוכחה

כלומר: נבנה את מסתמך התינים שדולה לפסוקים שמופעים בהשמה

"צב" הסמור של כלל ההצרה שלנו.

עד שלב זה מדיוק את הפסוק שמען בעור המסקנה.

⊕ - ב צעד מוכחה כולל פו' אחר מדיוק

- ב צעד הוא ממוסר

- אחרי רישום ההנחות, ב צעד מוצק ע"

• הסכמה באמצעותי היעד אלו

• הפסוקים מוכוכה שהצבג בסכמה לעם ק

היננים (התחילים פשוטים מספיק בשביל שהם "ישנה" יחסי בקלות על ידי הפעלה של הכללים שאפשר.

נסתם על הפסוקים בהוכחה ונבדוק - והאם ניתן "להתאים" צמד פסוקים מדיוק לנחות של אחד מפלי ההצרה.

כי להתאים את פו' 2

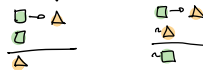
ל-MP צבך את הריא שלו (הפסוק $\sim Q$)

ול-MT צבך את שילת הסיא שלו (הפסוק $\sim R$)

שילת הסיא של 2 היא מדיוק פסוק 1.

אז ניתן "להתאים" MT על 2 ולכן אפשר להתאים את שילת הריא של 2.

כי להתאים את פסוק 1 לסכמה של MT או MP

צבך ארוב: $\square = P$; $\triangle = \sim Q$

מכאן של-MP עם 1 נדרש מדיוק הפסוק P

ול-MT עם 1 נדרש מדיוק $\sim Q$

אז אין אפשרות להשגיש הפסוק 1 עם כלל ההצרה בשלב זה.

צומא להוכחה מלאה - רק וכל מה שכתוב בתוך חוקי הדימונה

I - $P \rightarrow \sim Q; \sim Q \rightarrow R; P \vee S; \sim R / S$

1)	$P \rightarrow \sim Q$	Pr.
2)	$\sim Q \rightarrow R$	Pr.
3)	$P \vee S$	Pr.
4)	$\sim R$	Pr.
5)	$\sim \sim Q$	2,4, MT
6)	$\sim P$	1,5, MT
7)	S	3,6, MTP1

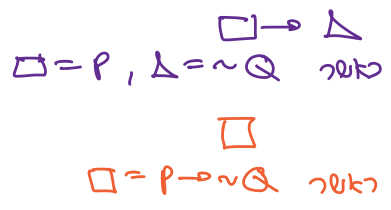
סעיף 6, כבר יש לנו את שלילת ההפאה של 1 ואת מנג'ר למצב היסק מההכחמה MT.

פסוק 6 הוא הדיוק שלילת הדימונה הראשונה של 3 ולכן מנג'ר למצב היסק מההכחמה MTP1. כפא למצב MTP1 של 3 ולא 6 כי ההסקנה למתקבלת היא מסקנת הדימונה.

מנג'ר סימני. (☺)

II - $(P \rightarrow \sim Q) \rightarrow \sim R; P \rightarrow \sim Q; Q \vee (S \vee R); P / S$

1)	$(P \rightarrow \sim Q) \rightarrow \sim R$	Pr.
2)	$P \rightarrow \sim Q$	Pr.
3)	$Q \vee (S \vee R)$	Pr.
4)	P	Pr.
5)	$\sim Q$	2,4, MP
6)	$\sim R$	1,2, MP
7)	$S \vee R$	3,5, MTP1
8)	S	6,7, MTP2

על פסוק 2 אפשר לתשובה כשיהי' 2 סכומי:

או צורת ההסתכלות הראשונה (הסלול) איתנו כבר ראינו אותה. היא שימושית בשביל לזהות את האפשרות של MP עם פסוק 4. צורת ההסתכלות השניה (הכחמה) שימושית של MP עם פסוק 1. לוגים, נצטרך להשתמש באותו הפס פדמנים, השני אופנים.

ההמשך תכואו שלפעמים יש פסוקים בהוכחה שלא צריך להשתמש בהם כלל וזה סודי אמור...

השלב הבא, כאמור, התחיליים פשוטים ולאו כפאוי להחלטה. תתחילו ממצבים שלילת שמות ושי' לך שימוש נהוג. מתחילתם להשאיר פסוקים מיותרים בהוכחה! בהוכחה לוח' אין צדדים מיותרים

נס' כוס

הוכחה באמצעות פשוטה (SD - simple derivation) - אלס 5A סוף

הכללים הם צורתם!
אין משקל לסקולוג לואיט!
יש להסתמך על הסימנים האלה.

הכללים הם סמכות
של ט' עונ'ים אק'ים
ולכן באופן טבעי, רחב דף - כיווניים:
מה הנחה אל המס קנה.

אל מערכת י' הקינן
הכללים שלה!
אסוף להמציא כללים או "לצדקה" מערכת
הוכחה.

הוכחה לתקופת הפורמאליזם של טעון תהיה שנגמ' אן מספר תחשיב הפסוקים.

הוא לא נחשב כאן, ישנה אנכי ומחוסבת של פסוקים, כאשר כל פסוק:

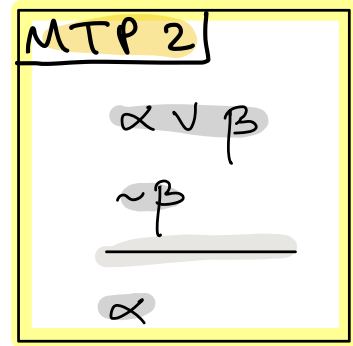
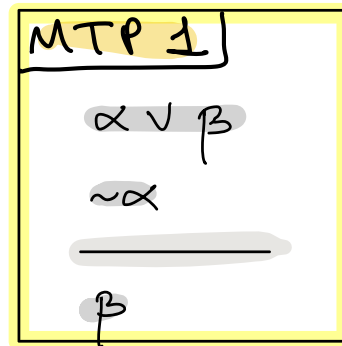
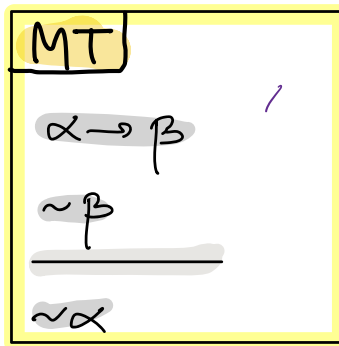
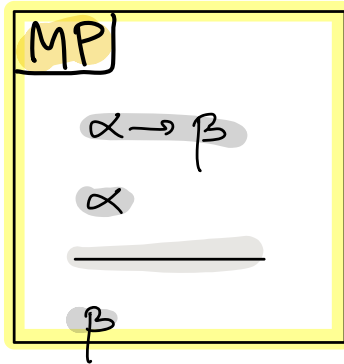
הוא הנחה של הטעון הנגמ' (מסומן P.)

(א)

תוצאה של הפעלת כללי אצירה של פסוקים (כלשהם) שיש בהם סימנים

(מסומן בשם הכלל המקוצר + מס' הפס')

כללי האצירה של SD:

הפעלת כללי אצירה - כתיבה של הפסוק שמקומו מודעה נכונה ומצויקת בסמכות.

נחשב צמד פסוקים בהשעיה שאחז מהם הוא מחוסבת של ההנחה הכשונה של הולס
ואחז מהם הוא מחוסבת של ההנחה השנייה של הולס

שימושים: אנתוני לא מצייקסולוג פס' אחז ממהותבה כמק' α ועונז פס' ממהותבה כמק' β !

מחפשיקולוג פס' אחז שהוא מחוסבת $\alpha \rightarrow \beta$ או מחוסבת $\beta \vee \alpha$, ומהותג' ל מחפשי פס' מחוסבת של ההנחה השנייה (של כלל האצירה הולסני).